

1. jun. 1977

FAKTA

Dato:

1. jun. 1977

Sidetæl:

Værkstedsbog 1 77 s. 48-50

1-6-77.

Monteringen af et billede (anubri,
tegning, akvarel, collage, grafik, o. s. v.) er
altid et problem fordi den er noget
ekstra, noget senere, når billedet er afslut-
tet. Tilkomme. Blinde kunne, gaspning,
Rumme, søm, skær, snore o. s. v. - for ikke
at tale om glas & rumme er bestanddel
som indet her med billedet at skuffe
og som der ~~som~~ ikke er tænkt på
under produktionen. Men - monteringen
bliver ikke desto mindre i sidste in-
-stens en uadskillelig bestanddel af ~~op-~~
~~levelsen~~ beaktningen af det samlede
billede. Hver billedet, og bare det
Hvis man vil tænke billedet, og bare det
til et lille søm - en detalje min man
gjøre monteringen til en integrerende del
af totaliteten - noget der naturligt min ind-
går i arbejdsprocessen fra første øjeblik.
Er man fra første hånd og mest som på
monteringsproblemet kan vil dette indvirkning
på hele arbejdsprocessen og være bestemmende
for hvordan billedet formes. S. J.
I dag har jeg været nogle gange. Hver

de fleste af formerne gør heldet til papir-
arkets kant ligesom arkets kvadratiske form
er en bevendt struktur. Disse ting kan kun
præsenteres ved at de enten bliver direkte
på væggen eller (mindre tilfredsstillende) ved
der bliver indfæstet et ekstra objekt som
af faste dem med nåle eller mængde
tynde søm. At anbringe disse ting i rum-
me eller blot bag glas vil være en
delvis anden forryktelse af deres ide.
Et punkt som helst ønskes objekt som
anvendes ved montering/præsentation af
kvalitet og som er kom med til bag-
 efter vil hvad enten man accepterer
det eller ej - i realiteten blive/ være en
del af hele objektet. Rymmen har
til en vis grad været denne proble-
matik ved at bringe bup og gøre
denne til en del af selve objektet.

Pergament & papir.

